

**T.E.B. 25. Dönem I. Bölgelerarası
Toplantısı 4-6 Mayıs Tarihleri arasında
ADANA'da yapıldı.**

**AŞAĞIDA BU TOPLANTININ GÜNDEMİ İLE BAZI KONUŞMALARI
BİLGİLERİNİZE SUNUYORUZ**

**TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ 25. DÖNEM
I. BÖLGELERARASI TOPLANTISI ÖN PROGRAMI**

4 MAYIS 1990 CUMA

**Saat 14.00 : Açılış ve Saygı Duruşu
Açılış Konuşmaları**

**Saat 14.30 : TEB Çalışmaları hakkında bilgilendirme
G. Sekreterlik çalışmaları
Yardımlaşma Sandığı çalışmaları
Genel Saymanlık çalışmaları**

5 MAYIS 1990 CUMARTESİ

**Saat 09.00 : 6197 Sayılı Eczacılar ve Eczaneler hak-
kindaki kanun taslağı üzerine görüşme-
ler.**

6 MAYIS 1990 PAZAR

**Saat 09.00 : Sağ-Kur yasa tasarısı üzerinde
görüşmeler.**

T.E.B. I. Bölgelerarası ADANA Toplantısı

T.E.B. GENEL BAŞKANI SN. PROF. DR. MEKİN TANKER'İN KONUŞMASI

Meslektaşlarımıza ve konuklara toplantıya katılmalarından dolayı teşekkürlerini belirterek konuşmasına devam etmiştir.

Daha sonra T.E.B. nin 6643 sayılı yasa ile 1956 yılında kurulduğunu ve yurt düzeyine yayılmış 33 Eczacı Odası ile hizmet verdiğine değinmiş ve faaliyetleri hakkında bilgi vermiştir. Her yıl iki kere yapılan bölgelerarası toplantısında bazı genel konuların tartışılacağı üzerinde durarak fikirlerini şöyle belirtmiştir:

1 — Eczacılar ve eczaneler hakkındaki kanun 1953 tarihli dir. Bunun çağdaşlaştırılması gerekmektedir. Türkiye'de Eczacılığın yeniden düzenlenmesi için gerekli kanun taslağının bir an evvel yasalaşacağına inanıyoruz.

2 — Sağ-Kur yasa tasarısı için bir yayın hazırlanmıştır. Türkiye'de bugüne kadar çeşitli kuruluşların ortaya attığı görüşler, Sağlık Bakanlığından meslek kuruluşlarına kadar hepsinin ortaya attığı görüşler resmen alınmış ve bir kitap haline getirilmiştir. Bu görüşler çerçevesinde, eczacılar kendi görüşlerini belirleyecekler ve bunu da bu toplantı sonunda bir deklarasyonla ilan edeceklerdir.

3 — Maliye ve Kamu Kuruluşları ile ilgili çeşitli sorunlarımız vardır. Bu toplantıda meseleler birlikte gözden geçirilecektir.

4 — Bu yıl, Dünya Eczacılık Kongresi Türkiye'de yapılacaktır.

5 — Yılbaşından bu yana geçtiğimiz günlerde yaşanan olaylar ilaç ve onun ekonomik yönünü tekrar güncelleştirmiştir. Eczacılık evrensel bir meslektir. Rejimler ve yönetim şekilleri ne olursa olsun, ekonomik yaklaşımlar ne yönlerde olursa olsun, eczacılık hep vardır ve var olacaktır. İlaç ve farmasötik ürünler tamamiyle basit bir ticari emtia değil, sağlık hizmetinde kullanılan kompleks maddelerdir. Eczacı bu kompleks maddeler hakkında entegre bilgiye sahip tek uzmandır. İlaç ve Eczacılık konusunda bir karar alınacaksa eczacının görüşü mutlaka alınmalıdır. 1984 yılında bir ilaç fiyat kararnamesi çıkarılmıştır. Eczacılar, daha o tarihte bu ilaç kararnamesinin ilaç fiyatlarını aşırı artıracaklarını ve bu aşırı yükselmeler sonunda halkın ve kamu kuruluşlarının ödeme gücünü aşacak düzeye geleceğini belirtmişlerdir. Nitekim 1990 arifesinde kamu ilaç ödemelerinin azaltılması için Maliye Bakanlığı bazı önlemler alma zorunluluğu hissetmiştir. Eczanelerin kamu reçetelerinde % 5 yerine % 12,5 iskonto yapmaları istenmiştir. Bu mümkün değildir, çünkü eczacının devlet tarafından tayin edilmiş bir kârı vardır. Bu işlemde, bu kâr marjının yarısını teşkil eden limitten ödenmesine imkân yoktur. T.E.B. nin çalışmaları ile bu teklifin haksızlığı kabul ettirilerek iskonto % 5'de bırakılmıştır. Ondan sonra ödeme süresi söz konusu olmuş ve 18 işgünü yerine 42 işgünü ödemesi teklif edilmiştir. Daha sonra 35 işgününe indirilmiştir. Bu arada Bütçe Uygulama Talimatıyla bir takım tasarruf tedbirleri alınmaya çalışılmıştır. Bir reçeteye 5 ilaç yazılması, 10 günlük dozun aşılmaması gibi. Antibiyogram meselesine gelince, bütün antibiyotikler için antibiyogram istendi, fakat sonradan da bu antibiyogramların yapılamıyacağı yerler olduğu takdirde yada hekimler gerek görmediği takdirde vazgeçilebileceği ifade edildi. Tabii bu şekliyle herhangi bir olumlu uygulamaya varılamadı. Halbuki bizim kamu harcamalarını hakikaten azaltacak ve rasyonel tedavi amacını güdecek bir önerimiz vardır, o da şudur. «Dünya sağlık örgütünün temel ilaçlar listesi Türkiye'ye göre uygulanır. Bu ilaçlar jenerik isimle üretilirler. Gene jenerik isimle ve eczane ambalajıyla —şimdiki gibi kişiye mahsus ambalajla değil— eczaneye verilir. Reçetelere de jenerik isimle ve kaç adet gerekli ise yazılır. Tamamı da devlet tarafından ödenir.»

Bu görüş resmen Maliye Bakanlığı'na verilecektir. Türk Eczacılarının görüşü çerçevesinde işlem yapılacağına inanıyoruz. Gene ayrı esaslar içerisinde ele alındığında, bir reçetenin karşılanmasında eczacıya yüklenen kırkı aşkın formalite vardır. Artık bu usûlden de vazgeçilmesi gerekmektedir. Yeni bir yönetmelik hazırlanmalıdır.

6 — Türk Eczacılarının Maliye Bakanlığından kaynaklanan sorunlarıyla yoğun 3-4 ayı geçti ve bu arada Sağlık Bakanlığı ile hemen hemen

hiçbir ilişkisi olmadı. Çünkü Sağlık Bakanlığı ne yazıkki eczacılığın halk sağlığına yönelik daha iyi hizmet verme ihtiyacıyla ve bu hevesiyle getirdiği önerileri daha görüşmeye bile almamaktadır.

Eczacıların her altı ayda bir kontrol edilmesi gereken majistral tarifesinin kontrol edilmemesinden tutunuz, bir yılı aşkın zamandır Sağlık Bakanlığında bekletilmesinden, eczacılık hizmetinin değişik bir mecrada ve halk sağlığının zararına gelişmesine neden olan muvazaalı eczanelerin çözümünün araştırılmasına ve bunların giderilmesinin sağlanmasına kadar pek çok konuda Sağlık Bakanlığı maalesef sessiz kalmaktadır.

Halbuki bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'de de eczacılıkta sağlık hizmetinin gittikçe yoğun bir biçimde üretilmesi ve bunun için gerekli bütün yeniliklerin eczacılık çerçevesi içerisinde getirilmesi gerekmektedir.

Birliğimiz ve Odalarımız, Merkez teşkilâtımız olarak bu konuda her türlü çabayı göstermekteyiz.

7 — Eczacılar bugün Türkiye'de hiçbir kuruluşun elinde olmayan imkânlar çerçevesi içerisinde hem krediyle ve hem de en uygun koşullarda bilgisayar edinme imkânına kavuşmuşlardır.

8 — Türkiye'de diploma sonrası eğitim seminerleri bir nevi denemeler olarak yıllardır sürdürülmektedir. Merkez Heyetinin merkezden güdümlü olarak ve uluslararası düzeyde kaliteli personel yetiştirme amacına yönelik diploma sonrası devamlı eğitim çalışmaları, uluslararası sertifikaya dayalı eğitim çalışmaları 1991 yılından itibaren başlatılacaktır. Ve bunun için gerekli hazırlıklar yürütülmektedir.

Eczacılık bir evrensel meslektir. Ve evrensel boyutlarda ele alınması gerekmektedir. Bunun için de bütün kuruluşların yardımcı olmaları gerekmektedir.

Kuruluşların alacağı ilaçla ilgili kararlar için mutlaka eczacıların görüşlerinin alınması ve buna itibar edilmesi zorunlu olmaktadır.

Hepinizi saygıyla selamlarım.

4. Bölge Adana Eczacı Odası'nın Yardımlaşma Sandığı Tüzüğü Hk. Önerileri

T.C.

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ

4. Bölge Adana Eczacı Odası

Reşatbey Mah. Adalet Cad.

Saray Apt. Kat : 1

Tel : 133 605 ADANA

Sayı : 90/204

Tarih : 18.4.1990

BÖLGE ECZACI ODASI BAŞKANLIKLARINA

Bilindiği gibi T.E. Birliği Bölgelerarası Toplantısı 4, 5, 6 Mayıs 1990 günlerinde Adana'da yapılacaktır. Sizleri bu toplantıda aramızda görmenin ve şehrimizde misafir etmenin mutluluğunu yaşıyacağız.

Adana'da yapılacak toplantının gündem maddelerinden birini de TEB Yardımlaşma Sandığı konusu oluşturmaktadır. Biz bu yazımızla Yardımlaşma Sandığı üzerindeki görüşlerimizi kısaca sizlere aktarmak ve dikkatinizi bu konu üzerine çekmek istiyoruz.

Halen yurdun dört bir yanına dağılmış olan 13000 dolayındaki meslektaşımızın bir bölümü resmi kurumlarda görev yapmakta ve T.C. Emekli Sandığına bağlı bulunmaktadır. Diğer bir bölümü ilaç fabrikaları, Ecza de-

polari gibi özel işyerlerinde çalışmakta ve S.S. Kurumuna bağlı iken; asıl büyük kesimi oluşturan bağımsız çalışan meslektaşlarımız ise Bağ-Kur'a bağlı bulunmaktadır. Bu üç sosyal Güvenlik Kuruluşunun üyelerine verdiği emekli maaşı ve sağladığı diğer sosyal haklar birbirinden farklıdır. Üyelerine en iyi şartları sağlayan T.C. Eemekli Sandığına bağlı olan emekliler nisbeten rahat durumdadırlar. Fakat S.S. Kurumu ile Bağ-Kur'a bağlı emeklilerin hali içler acısıdır. Özellikle meslek topluluğumuzun % 80 kadarının üyesi bulunduğu Bağ-Kur'un 130-140 bin lira aylıklı emeklilerinin durumunu anlatmaya sözcükler yetmez.

Meslektaşlarımızın içinde bulunduğu yukarıda özetlemeye çalıştığımız Sosyal Güvenlik tablosunu dikkate alan Odamız T.E. Birliği Yardımlaşma Sandığına yeni bir anlayışla ve düzenlemeyle yeniden yapılandırıldığı takdirde tüm meslektaşlarımızın sosyal güvenlik ihtiyacına ciddi katkılarda bulunabileceğine inanmaktadır.

Adana Eczacı Odası olarak, TEB Yardımlaşma Sandığının yeniden yapılanması için yapılması gereken işler ve dikkate alınacak ilkeler konusunda hazırladığımız bir notu ilişikte sunuyoruz. Konuyu benimsiyor ve görüşlerimize katılıyorsanız Adana toplantısında bizi desteklemenizi ve Yardımlaşma Sandığımızın geliştirilmesi yolunda ek düşünce ve önerileriniz varsa onları da toplantıda dile getirmenizi diliyoruz. Saygılarımla.

Ecz. M. Nurettin ÇERÇİ

G. Sekreter

4. Bölge Adana Eczacı Odası

4. BÖLGE ADANA ECZACI ODASININ TÜRK ECZACILARI YARDIMLAŞMA SANDIĞI TÜZÜĞÜ'NE İLİŞKİN GÖRÜŞ VE ÖNERİLERİ

6643 sayılı TEB Kanunumuz hatırlanacağı üzere 1956 yılında çıkarılmıştı. Kanunun TEB Merkez Heyetine verdiği görevlerden birisi de Yardımlaşma Sandığı kurulması idi. Fakat nedendir bilinmez 1956 yılından 1984 yılına gelinceye kadar görev yapan Merkez Heyeti kadrolarından hiçbiri bu konu ile ilgilenmek gereğini duymamıştı. Nihayet 1984 yılında iş başında bulunan Merkez Heyeti kadrosu, yılların ihmaline uğramış bu konuyu ele almış ve Türk Eczacıları Yardımlaşma Sandığının kurulması

yolunda ilk adımı atmış oldu. O kadroyu oluşturan meslektaşlarımıza şükran duygularımızı burada bir defa daha ifade etmeyi borç biliriz. Sağ olsunlar.

Yardımlaşma Sandığımız 1984 yılı Aralık ayından beri varlığını ve çalışmalarını sürdürmektedir. Ancak kabul etmek zorundayız ki sandığımızın kuruluşu, başlangıçtan beri noksanlıklar ve yanlışlıklarla malül olduğu için kendisinden beklenen gelişmeyi ve görevleri yerine getirmemiştir. Bunu da doğal karşılıyoruz. Çünkü hiçbir sistem doğduğu gün mükemmele erişememiştir.

Adana Eczacı Odası olarak, Yardımlaşma sandığı konusunun ciddi bir yaklaşımla ele alınarak hukuki statüsünün, yönetim biçiminin ve mali gücünün yeniden düzenlenmesi zamanının geldiğine inanıyoruz. Bu inançla görüşlerimizi ve önerilerimizi bilgilerinize sunmak ve konuyu tartışmaya açmak istiyoruz.

1 — Yardımlaşma Sandığının hukuki statüsü sorunu :

T.E.B. Yardımlaşma Sandığı, kuruluşunun yasal dayanağını 6643 sayılı Türk Eczacıları Birliği Kanununun 4. maddesinin g bendi ile aynı kanunun 58. maddesinden almaktadır. Önce bu maddeleri tekrar hatırlayalım:

6643 sayılı kanun madde 4.g bendi: Azasından yaşlı ve malül olanlarla ölenlerin, bakmakla mükellef olduğu kimselere yardım etmek üzere meslektaşlar arasında yardımlaşma sandığı kurmak,

6643 sayılı kanun madde 58: Türk Eczacıları Birliğince bir yardımlaşma sandığı kurulur. Bu sandığa birlik azasından hepsi kaydedilmeye ve veci-belerini yerine getirmeye mecburdurlar.

Sandığın vazife ve yetkilerine ve azanın alacağı primlerle kimlere ne gibi hallerde ve ne miktarda yardım yapılacağı vesair işler hazırlanacak bir nizamname ile tesbit edilir.

Görüldüğü gibi 58. maddede TEB Yardımlaşma Sandığının bir «Nizamname» ile kurulacağı açıkça belirtilmiştir. Nizamname terimi bir de 6643 sayılı TEB yasasını 39. maddesinin g bendindeki «deontoloji nizamnamesi» ibaresinde geçmektedir. Nizamname sözcüğü bilindiği gibi idare hukuku ile ilgili bir terim olup, bugünkü dilimizde karşılığı «tüzük» tür. Sonuç olarak T.E. Birliği Yasası, Merkez heyetlerine iki tane tüzük hazırlanması görevini vermiştir. Bunlardan birincisi «Türk Eczacıları Deontoloji Tüzüğü» adıyla çıkarılmıştır. Yıllardan beri uygulanmakta olan Deontoloji Tüzüğümüzün gerçek bir tüzük olduğundan kimsenin şüphesi yoktur. Çünkü

bir metnin tüzük niteliğini kazanabilmesi için geçmesi gereken bütün yasal işlemlerden geçmiştir. Onun için gerçek bir tüzüktür. Ama Yardımlaşma Sandığı Tüzüğü için aynı şeyi söyleyemiyoruz. Çünkü bu metin hukuki anlamda tüzük niteliğini kazanabilmesi için gerekli işlemlerden geçmemiştir. Nedir bu işlemler? Bu konuda Meydan Larousse Ansiklopedisi «Tüzük» maddesinde şu açıklamayı vermektedir:

«Tüzükler, belli şekil ve usul şartlarına uyularak çıkarılır. Bu şartların en önemlisi Danıştayın incelemesinden geçirilmesidir. Diğer önemli bir şekil şartı da tüzüklerin kanunlar gibi, yani Resmî Gazete ile yayınlanmasıdır. Yayınlanmayan tüzük yürürlüğe giremez. Bir tüzüğün kanuna aykırı olması halinde, iptali için Danıştay'a başvurulabilir. Tüzüklerin iptali için açılan davalar, Danıştay Dava Daireleri kurulunda görülür.»

Görülüyor ki Yardımlaşma Sandığımızın kuruluşunu sağlayan metin «Tüzük» değildir. Bu metne belki «Yönetmelik» denebilir. Ama yönetmelik Yardımlaşma Sandığı kurulması 6643 sayılı yasanın 58. maddesine aykırı düşer.

Bütün bu açıklamalardan sonra vardığımız sonuç şudur:

Türk Eczacıları olarak bir Yardımlaşma Sandığımız var; Sandığımızın kuruluş ve çalışmasını sağlayacak gerçek anlamda tüzüğü yok.

2 — Türk Eczacılarının Sosyal Güvenlik Sorunu :

Bugün yurdumuzda mesleğini fiilen icra etmekte olan meslektaşlarımız sosyal güvenlik açısından üç değişik statüye bağlı bulunmaktadır. Bir bölümü T.C. Emekli Sandığına, bir bölümü Sosyal Sigortalar Kurumuna en büyük bölümü oluşturan serbest çalışanlar ise sosyal güvenliklerini Bağ-Kur'a bağlamışlardır. Bu üç sosyal güvenlik kuruluşunun üyelerine sağladığı hizmet ve olanaklar birbirinden farklıdır. T.C. Emekli Sandığına bağlı emekliler zor da olsa geçinebilecek düzeyde olanaklara sahip kılınmışlardır. Fakat S. Sigortalar Kurumu ile Bağ-Kur'a bağlı emeklilerin durumu son derece yetersizdir. Özellikle meslek topluluğumuzun en büyük kesimini oluşturan serbest çalışan eczacıların bağlı bulunduğu Bağ-Kur'un emeklilik şartları tek kelime ile içler acısıdır.

Emeklilik tazminatı olmadığı gibi, üyelerini asgari ücretin de çok altında 130-140 bin lira emekli aylığına mahkûm etmektedir. Bugün serbest olarak çalışan meslektaşlarımız bir gün çalışamaz duruma geldiklerinde Bağ-Kur'dan alacakları emekli maaşından başka gelirleri yoksa düşecekleri sefil durumu tasarlamak dahi istemiyoruz.

Üyelerimizin bugünkü ve gelecekteki sosyal güvenliklerinin sağlanması için Yardımlaşma sandığımızın daha etkin hizmetler verebilecek düzeye getirilmesi gerektiğine inanıyoruz. Üyelerimiz hangi sosyal güvenlik kuruluşuna bağlı olurlarsa olsunlar, emeklilik şartlarını yerine getirdikleri zaman T. Eczacıları Yardımlaşma Sandığından da ikinci bir emekli maaşı alabilmelidir.

3 — Önerilerimiz :

a) Türk Eczacıları Yardımlaşma Sandığı en kısa zamanda 6643 sayılı yasanın 58. maddesi hükmüne uygun olarak hukuki anlamda noksanızsız bir tüzüğe kavuşturulmalıdır.

b) Sandık gerçek anlamda tüzel kişiliğine kavuşturulmalıdır.

c) Yardımlaşma Sandığı Genel Kurulu, her eczacı odası genel kurulunca 2 yıl için seçilecek üçer üyeden oluşmalı ve her yıl toplanmalıdır.

d) Yardımlaşma Sandığı Yönetim Kurulu ikisi Merkez Heyeti üyesi olmak üzere Sandık Genel Kurulunca seçilmiş en az beş üyeden oluşmalıdır. Sandık yönetim kurulu, TEB Merkez Heyetinden bağımsız olmalıdır.

e) Sandığın yönetimi bir profesyonel yönetici niteliğinde Genel Müdür ile sandık sekreteryası tarafından yürütülmelidir.

f) Sandık çok etkin denetleme sistemine sahip kılınmalıdır.

g) T. İş Bankası mensupları yardımlaşma ve Emeklilik sandığı bizim için iyi bir örnek olabilir. Bu sandığın kuruluş statüsü incelenerek bünyemize adapte edebilme imkânları araştırılmalıdır.

h) Halen üyelerden toplanmakta olan primler yetersizdir. Primler makul düzeye çıkarılmalı ve üyelerle verilen krediler yeterli hale getirilmelidir.

i) Üyelere mutlaka emekli maaşı bağlanması sağlanmalıdır.

j) Toplanacak primler en rantabl biçimde değerlendirilmeli, biriken fonlar enflasyonun aşındırmasına karşı korunmalıdır.

k) Mesleğini icra etmiyen eczacılar da dilerse isteğe bağlı olarak sandığa üye olabilmelidir.

l) Sandığın reorganizasyonu sağlayacak tüzük tasarısı konunun uzmanlarına hazırlatılmalıdır.

Sayın Delegeler,

Türk Eczacıları Yardımlaşma Sandığının kuruluşunun hukuki niteliği, yönetim biçimi, mali yapısı ve verdiği hizmetler üzerindeki görüşlerimizi ve sandığın sağlam temeller üzerinde gelişmesini amaçlayan önerilerimizi özetlemeye çalışarak bilgilerinize sunduk.

Adana Eczacı Odası olarak, meslektaşlarımızın sosyal güvenlikleri üzerindeki endişelerimizi belirtmeye çalıştık. Bu endişeleri bizimle paylaşıyorsanız açıklayacağınız görüşlerle sizleri konunun çözümüne katkıda bulunmaya davet ediyoruz.

Hangi görevde olursak olalım, zaman hükmünü yürütecek ve bizler bir gün çalışma gücümüzü yitireceğiz. O zaman önümüzde çalışmadan geçirmek zorunda olduğumuz yıllar bulunacak. İşte o yıllarda çorbayı tahta çanaklardan içmek istemiyorsak sosyal güvenliğimizin sağlanması için yapılacak çalışmalara katkılarımızı esirgemeyelim.

Hepinize mutlu Bayramlar dileyerek saygılarımızı sunuyoruz.

4. Bölge Adana Eczacı Odası

MEYDAN LAROUSSE

Cilt 12 Sayfa 394

TÜZÜK i. Yeni. Huk. Bakanlar Kurulunun, kanunların uygulanmasını göstermek veya kanunların emrettiği işleri belirtmek üzere, kanunlara aykırı olmamak şartıyla ve Danıştayın incelemesinden geçirerek çıkardığı genel, objektif kural-işlemler. (Esk. Nizamname).

— **ANSİKL.** Huk. Türk hukukunda tüzük kavramı, özellikle tek başına kullanıldığı zaman, yalnız Bakanlar Kurulunun belli bir düzenleme işlemini ifade eder. Tüzükler, yürütme organının koyduğu kural-işlemler olduğu için, yasama yetkisinin asıl sahibi parlamento karşısında tüzük yapma yetkisinin gerekçesi, diğer ülkelerde olduğu gibi Türk kamu hukuku alanlarında da tartışılmıştır. Genellikle kabul edilen husus, tüzük tüzük ve yönetmelik şeklinde, genel kurallar koyan işlemlerin idarece yapılabilmesinin teknik zorunluktan doğduğudur. Türk hukukunda nizamname veya tüzük terimleri 1876 Anayasasından beri Anayasalarda yer almaktadır. 1876 Anayasasında, idarî dairelerin işlemlerine ilişkin tüzüklerin yapılması padişahın kutsal haklarından sayılmıştı. 1876 Anayasası döneminde bu tabiidir. 1909'da yapılan değişiklik, eski hükme, küçük; fakat Türk hukukunda sonradan da etkisini gösteren bir ek idare şeklindedir. Bu değişiklikle,

tüzüklerin, kanunların uygulanmasına da ilişkin olabileceği belirtilmiştir. 1924 Anayasası, tüzük yapma yetkisini Bakanlar Kuruluna vermiş, ancak Danıştay incelemesini şart koşarak, cumhurbaşkanının imza ve ilânını aramıştır. 1924 Anayasası döneminde tüzüklerin kanuna aykırılığının inceleme mercii de Türkiye Büyük Millet Meclisi'dir. 1961 Anayasasında tüzüğe 1924 Anayasasındaki düzenlemeye benzer şekilde yer verilmiştir. Anayasanın 107. maddesi, Bakanlar Kurulunun tüzük çıkarabileceğini belirtmektedir. Başka bir makama böyle bir yetki verilmemiştir. Cumhurbaşkanının imzası da tüzüğün oluşması için gereklidir. Tüzüklerde kanunlara aykırı hükümlere yer verilemez. 1924 Anayasasında, tüzüklerin yeni hükümleri içine alamayacağı belirtilirken, bugün sadece, kanuna aykırı olmama kaydı konmuş, yine kanun sınırları içinde teknik zorunluklara uygun hükümler konulabileceği kabul edilmiştir.

Tüzükler, belli şekil ve usul şartlarına uyularak çıkarılır. Bu şartların en önemlisi Danıştayın incelenmesinden geçirilmesidir. Diğer önemli bir şekil şartı da tüzüklerin kanunlar gibi, yani Resmi Gazete ile yayınlanmasıdır. Yayınlanmayan tüzük yürürlüğe giremez. Bir tüzüğün kanuna aykırı olması halinde, iptali için Danıştay'a başvurulabilir. Tüzüklerin iptali için açılan davalar. Danıştay Dava Daireleri kurulunda görülür.

MEYDAN LAROUSSE

Cilt 12 Sayfa 828

YÖNETMELİK i. (Yönetme'den yönetmelik). **Yeni.** Bir grup içinde uyulması gerekli iç disiplini, bir teşkilâtın çalışma biçimini tanımlayan kuralların tümü. (Esk. Talimatname).

Huk. Kanun ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere yetkili makamlara yapılan düzenleyici kuralların tümü.

— **ANSİKL.** Huk. Yönetmelikler, bakanlıklar ve kamu tüzel kişileri tarafından yapılır. Kamu tüzel kişileri veya bakanlıklar, kendi görev alanlarına giren kanun veya tüzüklerin ne şekilde uygulanacağını tespit etmek amacıyla yönetmelik yaparlar. Yönetmelikler Resmi Gazete'de yayımlanır ve ilgili bulundukları kanun veya tüzüğe aykırı olamaz.

Adana Eczacı Odasının Yardımlaşma Sandığı Çalışmaları Hk.

Adana Eczacı Odası tarafından hazırlanan, yardımlaşma sandığı geliştirme tasarısı, bir eczacı olarak şahsımı ve şahsımda tüm Türk Eczacılarını gelecekte aydın günlerin beklediği ümidini beslemeye yöneltmiştir.

Bu gibi konular yapıcı, iyileştirici ve geleceğe dönük olduğu müddetçe konuya sahip çıkanların elinde bir meşale gibi hem etrafını ısıtıyor hem de aydınlatıyor.

Saygıdeğer Adana Eczacı Odamızın sayın yöneticilerini böylesine çok önemli bir konuya sahip çıktıkları için önce tebriklerimi sonra da başarı dileklerimi sunmak istiyorum.

Türkiyemizde meslek kuruluşları içerisinde Eczacılık camiasının ayrı bir yeri vardır. Bu yeri, mesleğine sahip çıkan böylesine bilinçli yönetici eczacılarımız yaratmışlardır ve bundan sonra da aynı yolda ilerici hamlelerle yollarına devam edeceklerdir. Bundan kuşumuz yoktur.

Sorunlarımız pek çoktur. Sorunların hepsini birden ele almak, kargaşa doğurur. Onun için birer birer ele almayı, ele alınan soruna sahip çıkarak, hâlinde gereken çabayı hep birlikte göstererek meseleyi çözmeyi öneriyorum.

Tüm meseleleri önem ve aciliyet sırasına dizerek üzerlerine gitmenin gerekli olduğu düşüncesindeyim. Bütün sorunların içinde de en önemlisi, mesleğini yaşamakta olan hız eczacılarımızın gündemlerdeki mâlur güncel sorunları, sonra da gelecekteki sorunları gelmektedir. İstikbal ise şu andaki geçim şartlarının içinden doğacaktır. Dolayısı ile en önemli meselemiz, bugün yaşadığımız olaylar olmalıdır.

Yardımlaşma Sandığının daha etkin hizmetler verebilecek düzeye getirilmesi, Deontoloji Tüzüğüümüzün ruhunda zaten vardır. Bu iki unsur birbirlerini tamamlayacaklardır. Türk Eczacıları Birliği, bu zor konunun üstesinden gelebilecek kapasitede kıymetli arkadaşlarımızdan teşekkül etmiştir. Bizler, onlara güveniyoruz ve ümit ediyoruz. Bizleri, yine bizler, kendimiz çalışarak, fikirler üreterek ve bunları tatbikata koyarak lâayık olduğumuz noktaya getirebiliriz.

Tüm önerilerin, gayet güzel incelenmiş, tetkiki yapılmış, değerlendirilmiş ve ortaya getirilmiş olduğunu görmekteyiz. T.E.B. Merkez Heyetince de dikkate alınacağına inandığımız Adana Eczacı Odası'nın önerisine hep birlikte arka çıkalım ve önerinin sahibine ön saflarda yer verelim. Saygıdeğer arkadaşlarımı öncelikle günümüzün en önemli meselelerini görürşerek tüm Türkiye'de seslerini duyurmaya çağırıyor ve hemen peşinden de Adana Eczacı Odası'nın bu güzel girişiminde yanlarında olduğumu saygıyla arz ediyorum.

Ecz. Hamdi KÖKSAL
6. Bölge Eczacı Odası
Genel Sekreteri

T.C.
TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ
MERKEZ HEYETİ

Farabi Sokak No. 35
Çankaya/ANKARA

Sayı : 25.321.N.06.002

23.02.1990

TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ MERKEZ HEYETİNİN
SAĞ-KUR YASA TASARISI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti ülkemizin sağlık alanındaki acil sorununun ülkemize uygun örgütlenme modelinin olduğu kanısındadır. Bu da sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesidir. Bugünkü şekli ile SAĞ-KUR örgütlenme modeli olmayıp finans yaratmaya yönelik bir modeldir.

Prim toplamaya yönelik bir finans kaynağı ile ülkemizin sağlık sorunları çözülemez. Çünkü 1987 verileriyle bırakalım extra bir sağlık priminin toplanmasını, normal sigorta primlerinin tahsilini, SSK'ın bildiri alma oranı dahi % 32'dir. 91,5 milyarlık icra takibi vardır. Bağ-Kur'un normal prim tahsillerindeki zorluk ortadadır ve devlet politikalarını belirler. SSK'nın «5 yıllık kalkınma planları'nın hiç birinde» (6 Beş yıllık kalkınma planı dahil) ciddi bir strateji çizilmemiştir.

Sağlık hizmeti koruyucu ve tedavi edici olmak üzere ikiye ayrılır, bunların haricinde ihtiyarı (olursa da olur olmazsa da olur) diye üçüncü bir sağlık hizmeti yoktur. Eğer SAĞ-KUR yasasında kastedilen sağlık hizmeti koruyucu sağlık hizmeti ise bu da sosyal güvenliğin bir gereğidir ve Devlet de Anayasa'nın 60. maddesine göre bu güvenliği sağlamak zorundadır.

Verilecek sağlık hizmeti ile ödenen prim arasında bir bağlantı kurmak, verilecek hizmeti ona göre sınıflamak ise toplum içinde 10. maddesinde «Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun

önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar » hükmü vardır. Dolayısıyla Sağlık Sigortası Kurumunun bu maddesi tümüyle Anayasaya aykırı bulunmaktadır.

Kanun prim tahsilatı hususuna açıklık getirmemiştir. Buna rağmen kuruma prim tahsil görevini vermiştir. Ancak her yetki bir sorumluluğu da beraberinde getirmesi gerekir. Yakın geçmişte ülkemizde banker olayları yaşanmıştır. Özel sigorta şirketlerinin iflası ile yeni mağduriyetlerin yaşanmayacağını kimse garanti edemez.

Sonuç olarak SAĞ-KUR yasası ülkemizin sağlık sorunlarını çözmekten uzak daha da karmaşık hale getirecek bir sistemdir. Tüm bu yönleri ile Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti böyle bir yasayı ülkemiz çıkarları yönünden gerçekçi bulmamaktadır.

Bilgilerinize ve takdirlerinize saygılarımızla sunarız.

**Türk Eczacıları Birliği
Merkez Heyeti**